

морета съ туй многополезно животно, въ Африкѣ и Азії не е прѣзрѣлъ съверните страны, понеже е снабдилъ и тѣхъ съ пыгавый елень, за който може бы да по говоримъ нѣщо по-послѣ; а за сега само това ще кажемъ, че полярните жители ся гордѣятъ съ него, и то праведно, защото и той не по-малко послужва на тѣхъ отъ колкото камилжта на пустыножителите.

Етнографическа очерка. —

Славяни

СЛАВЯНИ (а), туй са наричахъ скупицината на Народытъ отъ Иndo - Германското происхождение, които днесъ е распръсната и распространена, токо-речи по сичка Вѣсточна Европа и въ Съвѣрина Азія, въ които тѣ обитаваха искони, подиръ излѣзваніе-то си отъ Индія, и бѣха известни и знани подъ имената Сарматы (б). — Първоначалното име на тези народы е било Венды и Сорабы, — и за Вендытъ, които имахъ търговски сношения, земанье и даванье, съ народытъ на Балтийските брѣгове, упоменуваса вече рано въ Римскитѣ Писатели и . . ; тѣ исторически ст҃жпватъ дори и въ Йорнанда или Йорнандеса; а названіето Сорабы, Прокопій го употреблява, като старо, свойствено на сичкытъ Славянски поколънія, съгласно съ Исторіата. —

Славянитъ имахъ главното си мѣстопребываніе около Карпатските горы, въ стара Хорватія, отъ гдѣто са разпръснахъ и

(а) Името Славяни е учено и книжно а не народно, и отъ другоземците е распространено. — Нѣма ни единъ народъ на свѣта, който да е наричалъ себе си Славяни, освѣнь Словакътъ въ Речіа. А работѣ са засели туй име ScIavî отъ Гръцитетъ; а Френскитѣ лѣтописци — отъ Латинцитетъ. — Ако единъ писатели и да го произвождатъ отъ Слава други отъ Слово, а трети отъ човѣка, сѫщество словесно и славно. Но не е туй. — и не отъ Скандинавското Slav, Slaf, един. а множ. Slaverne, което значи отъ Сванд. по Бѣлг. сѣди, подчинени, подрѣчни — робы, както го произвожда Г-нъ Сабининъ.

(б) Сарматытъ, съ туй име ги наричали Гърцытъ на приемъхъ (по приликата на цвѣта на очите имъ съ очите на ехидните) Ящероглази, ехиднооки; подъ името Сарматы са краиха Русскитѣ и Бѣлгарски Славяни. — Сарматытъ по нѣкои придобили име отъ Персидската дума „Серма“ по Бѣл. „студено“ Народъ на студени мѣста; или отъ Мидската дума „Савр“ или „Сара“ и отъ Персидското „Саръ, Серъ“ = глава, пустыня, степь; и отъ „Мать“ = Народъ, и туй Сармати значи Пустынны Народъ; Главный Народъ; —